

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study)

เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย นายอดิษฐ์ สิริไพล์
ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา
หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตพระโขนง

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๔
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study)

เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย นายอดิษฐ์ สิริไพล์

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา

หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตพระโขนง

หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๔

สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กรุงเทพมหานครยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังของ กรุงเทพมหานคร ซึ่งน่ามีผลการประเมินสูงกว่าโรงเรียนในต่างจังหวัด ซึ่งมีต้นทุนในการจัดการศึกษาน้อยกว่า และ ได้รับโอกาสในการได้รับบริการด้านต่างๆน้อยกว่านักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์การ เรียนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร

โครงการ “การพัฒนาการเรียนของนักเรียนกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ (๑) เพื่อพัฒนา คุณภาพนักเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ (๒) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (๓) พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการศึกษา (๔) เพื่อพัฒนาระบบเครือข่ายอุปกรณ์และทรัพยากรทางการศึกษา

วิธีการดำเนินงาน

๑. การพึ่งพิงตนเองและพึ่งพากันเองแบบเครือข่ายเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามสภาพปัญหา และ ความต้องการของโรงเรียนแต่ละเครือข่าย
๒. การปฏิรูปทั้งโรงเรียน
๓. การยกระดับคุณภาพของนักเรียน ทั้งในส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเด็นอื่น ๆ โดยกำหนดจุดเน้นใน การพัฒนา
๔. การเป็นที่ปรึกษากัลยาณมิตรนิเทศ และการมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงาน
๕. การวิจัยและพัฒนาแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
๖. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๗. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (การจัดการความรู้)

เป้าหมายการดำเนินงาน

๑. นักเรียนแต่ละโรงเรียนในเครือข่ายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น
๒. ครูแต่ละโรงเรียนในเครือข่าย มีความรู้ความสามารถในการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น
๓. อาจารย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้นวัตกรรมเครือข่ายการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน
๒. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีระดับคุณภาพการศึกษาสูงขึ้น และการส่งต่อนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๓. โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ปฏิรูปการเรียนรู้ และยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยดำเนินการในรูปของ เครือข่ายการเรียนรู้
๔. สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

แนวทาง/วิธีการเก็บข้อมูล ดำเนินการโดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นที่ศึกษา ทั้งก่อนและหลังการพัฒนาใช้วิธีการเชิงคุณภาพและปริมาณตามรายละเอียดดังนี้

ประเด็นศึกษา

๑. ข้อมูลพื้นฐานในประเด็นที่พัฒนาของครู ผู้บริหารและนักเรียน
๒. บทบาทของเครือข่ายในการพัฒนาและนิเทศติดตามการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรและนักเรียน
๓. ผลที่เกิดกับครู ผู้บริหาร และผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องจากการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพ

วิธีการเก็บข้อมูล

๑. การประชุม/การสัมภาษณ์กลุ่ม
๒. การสังเกตกระบวนการ/ บรรยากาศ/สภาพแวดล้อม
๓. การสอบถามสัมภาษณ์
๔. การทดสอบ

เครื่องมือ

- ประเด็น/แนวคำถาม การสนทนากลุ่ม ประชุม
- แบบบันทึกการสังเกต
- แบบสอบถาม/สัมภาษณ์
- แบบทดสอบ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ค
หลักการและเหตุผล	ด
วัตถุประสงค์	ค
เป้าหมายปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ง
แผนปฏิบัติการและงบประมาณ	ค
แนวทางการบริหารความเสี่ยง	ค
การประเมินผลและข้อเสนอแนะ	ง
ประวัติผู้เขียนเอกสารการศึกษาส่วนบุคคล	ด

ชื่อโครงการ เรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนกรุงเทพมหานครสู่มาตรฐานสากล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตพระโขนง

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

๑. หลักการและเหตุผล

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กรุงเทพมหานครยังไม่เป็นที่ไปตามความคาดหวังของ กรุงเทพมหานคร ซึ่งนำมีผลการประเมินสูงกว่าโรงเรียนในต่างจังหวัด ซึ่งมีต้นทุนในการจัดการศึกษาน้อยกว่า และ ได้รับโอกาสในการได้รับบริการด้านต่างๆน้อยกว่านักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นนโยบายสำคัญที่ต้องปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างมาตรฐาน และ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น ให้มีความพร้อมสำหรับการตรวจสอบ หรือการ ประเมินโดยบุคลากรและหน่วยงานภายนอก เพื่อนำผลการประเมินมาพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนา หน่วยงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อพัฒนากำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวทางที่วางไว้ แต่ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันบุคลากรมีความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตที่มี คุณภาพเป็นที่พอใจของผู้รับบริการ การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ รายงานการ-ประเมินตนเองเพื่อแสดงผลการดำเนินงานของสถานศึกษา จึงนับเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ บุคลากรของสถานศึกษามองเห็นทิศทางการดำเนินงานได้ชัดเจนยิ่งขึ้นกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้านในการจัดการศึกษา

การบริหารงานองค์กรอย่างเป็นระบบ ควรมีการสร้างแผนแม่แบบในการเปลี่ยนแปลง จะต้องมีการ ประเมินสถานการณ์ขององค์กร เพื่อให้เห็นช่องว่างของความแตกต่างระหว่างองค์กรในปัจจุบันกับองค์กรที่ควรจะเป็น ในอนาคต หลังจากนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร เพื่อที่จะนำจุดแข็งของ องค์กรมาผลักดันการพัฒนาองค์กร โดยมีกลไกการควบคุมทิศทางที่แน่นอน การพัฒนาองค์กรจะต้องพิจารณาว่า องค์กรที่จะพัฒนาเป็นแบบเปิดหรือแบบปิด ถ้าเป็นองค์กรแบบเปิด ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมแก้ปัญหาาร่วมรับผิดชอบ การบริหารองค์กรมิได้หมายถึงการพัฒนาแต่เฉพาะองค์กรที่มีปัญหาเท่านั้น หากแต่องค์กรที่มีความเจริญรุ่งเรืองอยู่ แล้วก็ควรได้รับพัฒนาให้เจริญยิ่งขึ้น เพราะเมื่อใดที่คิดว่าองค์กรของตนมีความเจริญและมีการพัฒนาที่ดีแล้วจึงหยุดนิ่ง ก็เท่ากับว่ากำลังเดินถอยหลังตลอดเวลา ผู้บริหารจึงควรมีการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยอาศัย หลักการดังนี้

๑.กำหนดเป้าหมาย (Goal Sating) ควรมีการประชุม อภิปราย เพื่อกำหนดนโยบายร่วมกันทั้งฝ่ายผู้บริหาร และสมาชิกในองค์กรอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมา

๒.ความเข้าใจในสถานการณ์ (Understand Relations) ต้องอาศัยความเข้าใจร่วมกัน เพราะ. ความต้องการของบุคคลจะเป็นตัวอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมการทำงาน

๓.การปรับปรุงสัมพันธ์ภาพ (Improving Relations) การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันในองค์กรถือเป็น ผลพลอยได้ขององค์กร แต่ไม่ว่าคนในองค์กรจะมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันหรือไม่ก็ตาม ควรได้รับการเปิดเผย

เพื่อให้ต่างฝ่าย

เพื่อให้ต่างฝ่ายได้รู้ถึงปัญหา เมื่อรู้ถึงปัญหาทุกคนจะพยายามปรับตัวเข้าหากันและตั้งใจทำงานมากขึ้น

๔.ให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การให้ความสนับสนุนและความร่วมมือ ทั้งนี้ควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลง การแก้ปัญหา ระบบการทำงานของมนุษย์ขึ้นอยู่กับดุลภาพของงาน (Balance of force) ภายในระบบของหน่วยงานนั้นๆ

๕.การเชื่อมโยง (Linking) แนวยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กร คือ ความสามารถในการโน้มน้าวคนในหน่วยงานให้มีความเข้าใจที่ดีต่อกันมากที่สุด

เทคนิคการบริหารแบบสมัยใหม่

๑.การบริหารการมีส่วนร่วม (Participative Management) : PMการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่จะจงใจให้โอกาสแก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรได้มีประโยชน์ในการเสนอแนะ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมพัฒนางานด้วยความเต็มใจ อุทิศร่างกาย แรงใจ มุ่งมั่นทำงานเสมือนว่าตนเป็นเจ้าขององค์กรนั้น ประโยชน์ของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

๑. ช่วยสร้างความสามัคคีและรวมพลังบุคลากรในองค์กร
๒. ทราบถึงความต้องการในการพัฒนาขององค์กร
๓. เพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น ลดความเฉื่อยชาในการปฏิบัติงาน
๔. ช่วยลดความขัดแย้งและการต่อต้านจากบุคลากรระดับปฏิบัติการ
๕. สร้างบรรยากาศในการทำงาน
๖. ช่วยเพิ่มผลผลิตในองค์กร
๗. สร้างสรรค์หลักประชาธิปไตย
๘. ทำให้บุคลากรขององค์กรเกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

ไคเซ็น (KAIZEN) “ไคเซ็น” เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการปฏิบัติงานซึ่งหมายถึง “ทำให้ดีขึ้น” จึงเป็นที่จะต้องลงมือปฏิบัติงาน ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของ ไคเซ็น คือ การพัฒนาพนักงานให้รู้จักคิด รู้จักตระหนัก และหาวิธีการปรับปรุงงานในความรับผิดชอบของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ KEY PERFORMANCE INDICATORS : KPI เทคนิค KPI หมายถึง ตัวชี้วัดผลของการปฏิบัติงาน ได้แก่ สิ่งที่ทำเป็นหลักฐานเชิงรูปธรรม สิ่งที่ได้จากการสังเกต และสิ่งที่วัดเชิงปริมาณได้วิธีการใช้เทคนิค KPI

๑. วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน หรือผลลัพธ์ที่เป็นคุณลักษณะสำคัญของผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) สิ่งที่เกิดจากกระบวนการดำเนินงานขององค์กร
๒. จากผลลัพธ์ที่ได้นำมาวิเคราะห์ระบุหลักฐานเชิงรูปธรรมที่แสดงถึงผลลัพธ์ที่ต้องการ
๓. เขียนตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานในเชิงปริมาณ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินผลการปฏิบัติ งานจริง

๒.การบริหารเวลา (Time Management) การบริหารเวลา หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ในการบริหารงานนั้น ซึ่งเป็นการทำงานอย่างเป็นระบบโดยใช้เวลาน้อย แต่ให้ผลคุ้มค่ามากที่สุด

หลักการบริหารเวลา มีอยู่ ๔ ประการ

๑. ทำทันเวลา

๒. ทำถูกเวลา

๓. ทำตามเวลา

๔. ทำตรงเวลา

การบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพ ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. การวางแผน

๒. การจัดเวลาให้เหมาะกับคน

๓. การสั่งการ

๔. การควบคุมในการทำงานซึ่งการบริหารเวลาที่เป็นที่นิยมกันในปัจจุบันคือ เทคนิคการบริหารเวลาแบบ Gantt Chart และแบบ PERT. และ CMP. มาใช้

๓. การบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management By Objective) : MBO การบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์ เป็นเทคนิคการบริหารงานที่จัดอยู่ในรูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบการบริหารงานในปัจจุบันซึ่งจะให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กร โดยมีแนวความคิดว่า การบริหารงานหรือการทำงานนั้น ควรตอบสนองความต้องการของคน เห็นความสำคัญของการทำงานในลักษณะร่วมแรงร่วมใจกันซึ่งให้ได้ผลงานที่ดีกว่าการบังคับ หรือลงโทษ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้แสดงความคิดเห็นและรับผิดชอบร่วมกัน องค์ประกอบที่สำคัญของ MBO ที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับสูง

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์ในระดับปฏิบัติ

๓. การมีส่วนร่วม และมีสำนึกในความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติ

๔. ความมีอิสระในการทำงาน

๕. การทบทวนผลการปฏิบัติงาน

การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นสากล นั้นต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างที่จะนำมาใช้ในการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการองค์กร การบริหารองค์กรอย่างเป็นระบบตลอดจนการนำเอาเทคนิคใหม่มาใช้โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรอย่างมีเป้าหมายและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การจัดการทุกองค์กรหรือสถานศึกษาไม่ว่าจะมีขนาด ประเภท หรือสถานที่ตั้งอย่างไร จำเป็นต้องมีการจัดการที่ดีซึ่งการจัดการที่ดีเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานขององค์กร การเติบโตและการดำรงอยู่ต่อไปของ องค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรในยุคศตวรรษที่๒๑ ซึ่งต้องเผชิญกับ ปัจจัยแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ โลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยี ทำให้องค์กรต้องมีแนวทางในการจัดการที่ทันสมัยเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว นี้ การจัดการเกิดขึ้นในองค์กรหรือสถานศึกษา และในมุมมองด้านการจัดการ องค์กรหมายถึง การที่มีคนมาทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งองค์การมีลักษณะร่วมกันอยู่ ๓ ประการ ได้แก่

๑) ทุกองค์กรหรือสถานศึกษาต้องมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของตนเอง

๒) ทุกองค์กรต้องมีคนร่วมกันทำงาน

/๓) ต้องมีการจัด

๓) ต้องมีการจัดโครงสร้างงานแบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบของคนในองค์กร

๒. วัตถุประสงค์

๑ พัฒนาคุณภาพนักเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้

ทุกโรงเรียน พัฒนานักเรียนทุกคนอ่านและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการค้นคว้า ใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ สร้าง นำเสนอผลงานโดยการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีผลงานที่แสดงความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ได้รับการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตในด้านการจัดการ ดูแลช่วยเหลือตนเอง ทักษะการบริโภคทางสังคม การมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ทักษะการจัดการและสร้างอาชีพ มีความสามารถในการจัดการ สร้างงาน อาชีพ และการประกอบการ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ได้แสดงออกด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามที่โรงเรียนกำหนด ใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลงานและได้แสดงออกซึ่งการอนุรักษ์ สืบสานศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนร้อยละ ๒๕ มีประสบการณ์หารายได้ระหว่างเรียน โรงเรียนกำหนดให้มืองค์ประกอบของหลักสูตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน พัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสมตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ใช้สื่อนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ และมีเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรทั้งในและนอกสถานศึกษา มีห้องปฏิบัติการคณิตศาสตร์ที่ทันสมัย มีผลงานวิจัย และพัฒนาหลักสูตร

๒ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี นอกจากนั้นผู้บริหารและครูทุกคน เพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ในส่วนของครูทุกคน ก็เช่นเดียวกันต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถในการจัดการกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ การพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพในรูปแบบวิธีการต่าง ๆ เช่น การอบรมและพัฒนา การอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างปฏิบัติงาน สร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานให้เกิดขึ้นในโรงเรียนความเป็นเพื่อนร่วมงานจะมืองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย ๔ ประการได้แก่

๑.๑ ครูพูดกันเรื่องการเรียนการสอน

๑.๒ ครูสังเกตการณ์สอนซึ่งกันและกัน

๑.๓ ครูร่วมกันปฏิบัติงานตั้งแต่การใช้หลักสูตร การวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การค้นหาความรู้ จนถึงประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลนักเรียน

๑.๔ ครูถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ความเป็นเพื่อนร่วมงาน จะช่วยสร้างความรู้สึกลึกซึ้ง อบอุ่น ใกล้ชิด เอื้ออาทร และความมีน้ำใจซาบซึ้ง สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเสียสละเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่รู้สึกรำคาญ หรือกำหนดล่วงหน้าการจะสร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานได้ดีผู้บริหารต้องมีพฤติกรรมที่ต้องกระทำ ๔ ประการ คือ

๑.ระบุอย่างเปิดเผยชัดเจนว่าต้องการความร่วมมือจากครูทุกคน

๒.กระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีโดยปฏิบัติตนเป็นเพื่อนร่วมงานของครู

๓.ให้รางวัลตอบแทนไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ อย่างเหมาะสม

๔.ปกป้องครู

๔.ปกป้องครูที่ทำตัวเป็นเพื่อนร่วมงานได้ไม่ให้เกิดแยกจากครูอื่น ๆ ที่ยังไม่เข้าร่วมกิจกรรม วิธีเริ่มต้นที่ดีที่สุด คือให้ครูจับคู่กัน เช่น ครูภาษาจับคู่กับครูคณิตศาสตร์ แล้วแบ่งหน้าที่กันสอนไม่ว่าจะใช้วิธีจัดกลุ่มครูแบบไหน ย่อมเปิดโอกาสให้ครูได้ดูแลสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีการสังเกตการสอน มีการพูด การหารือเรื่องการเรียนการสอนและการแก้ปัญหานักเรียน โดยสรุปคือครูจะสนุกกับการเป็นเพื่อนร่วมงานและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปพร้อม ๆ กัน การใช้ระบบพี่เลี้ยงการให้คำปรึกษาแนะนำโดยพี่เลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์การเทียบเคียงมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนกับครู ผู้บริหารในโรงเรียนพี่เลี้ยงหรือโรงเรียนที่เป็นต้นแบบ มีการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาตัวอย่าง ผลงาน และวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่มีแนวทางการปฏิบัติการเรียนรู้ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีผลงานในการพัฒนาคุณภาพ ตลอดจนได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา

ทุกโรงเรียน ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง อุปกรณ์ และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐาน ชุด มัลติมีเดีย และศูนย์การเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ มีและใช้สื่อดิจิทัล เช่น E-Library , E-book, E-learning เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน เว็บไซต์เพื่อเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่สู่สาธารณชน มีซอฟต์แวร์ที่มีลิขสิทธิ์เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการ มีเครือข่ายในการดูแลบำรุงรักษา มีระบบบริหารสารสนเทศที่เชื่อมโยงฐานข้อมูล ประมวลผลและรายงานผลการดำเนินงานทั้งระบบ ในส่วนของครูทุกคนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๔ พัฒนาระบบเครือข่ายอุปกรณ์และทรัพยากรทางการศึกษา

ทุกโรงเรียน มีเครือข่ายอุปกรณ์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา มีครูและทรัพยากรที่เหมาะสม ดำเนินการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (PBB) ตามมาตรฐานการจัดการการเงิน เครือข่ายอุปกรณ์ โรงเรียนต้นแบบ พี่เลี้ยงและโรงเรียนมีคู่มือแนวทางปฏิบัติงานร่วมกัน โรงเรียนต้นแบบ พี่เลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญ และศึกษานิเทศก์มีส่วนร่วมในการพัฒนาและกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนร่วมกับครูอย่างมีประสิทธิภาพ พี่เลี้ยงทุกคนได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติงานใน โรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.

งาน/กิจกรรม	ขั้นเตรียมการ	ระยะเวลา	การดำเนินงาน	ระยะเวลา	การประเมินผล	หมายเหตุ
๑.พัฒนาคุณภาพการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้	๑.แต่งตั้งคณะกรรมการจากเครือข่ายครูผู้ปกครอง	มีนาคม	กำหนดให้มีองค์ประกอบของหลักสูตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน	เมษายน	โรงเรียนสังกัดให้มีความพร้อมในการเรียนการสอนอย่างมีระบบและการพัฒนาได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	

งาน/กิจกรรม	ขั้นเตรียมการ	ระยะเวลา	การดำเนินงาน	ระยะเวลา	การประเมินผล	หมายเหตุ
๒.พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา			ส่งเสริมให้มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ การพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ วิชาชีพในรูปแบบวิธีการต่าง ๆ	พฤษภาคม ถึง สิงหาคม	ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเรียนการสอนอย่างมีระบบ	
๓.พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการศึกษา	ประชุม คณะกรรมการ เขียนโครงการ	เมษายน	ทุกโรงเรียน ใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ความเร็ว สูง อุปกรณ์ และ ศูนย์การเรียนรู้ พื้นฐาน ชุด มัลติมีเดีย และ ศูนย์การเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ มี และใช้สื่อ ดิจิตอล เช่น E-Library , E-book, E-learning เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน เว็บไซต์ เพื่อเป็นแหล่ง แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และ เผยแพร่ สู่ สาธารณชน	พฤษภาคม ถึง สิงหาคม	สามารถนำ เทคโนโลยีมา เป็นสื่อการสอนหลาย รูปแบบ และสามารถพัฒนาคุณภาพส่งผล ให้ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ ให้มี คุณลักษณะ ตามที่กำหนด	

งาน/กิจกรรม	ขั้นเตรียมการ	ระยะเวลา	การดำเนินงาน	ระยะเวลา	การประเมินผล	หมายเหตุ
๔.พัฒนาระบบ เครือข่ายอุปถัมภ์ และทรัพยากร ทางการศึกษา		เมษายน	โรงเรียนมี เครือข่ายอุปถัมภ์ เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนา มี ครูและทรัพยากร ที่เหมาะสม	พฤษภาคม ถึง สิงหาคม	เครือข่าย กรรมการ สถานศึกษา เครือข่าย กรรมการครูและ ผู้ปกครอง กำหนดนโยบาย การจัด กระบวนการ เรียนรู้ที่ หลากหลาย	

๓. เป้าหมาย และปัจจัยสู่ความสำเร็จ

๓.๑ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพระโขนง กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้เป็นเป้าหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น โดยผลการประเมินมาตรฐานระดับชาติสูงกว่าระดับประเทศร้อยละ ๖๐

๓.๒ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพระโขนง ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเรียนการสอนอย่างมีระบบ และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสามารถสอนได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ชั้นปีของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยดูจากผลการประเมินมาตรฐานในทุกระดับสูงขึ้น กว่าระดับกรุงเทพมหานคร ในปีที่ผ่านมา

๓.๓ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพระโขนง นำเทคโนโลยีมาเป็นสื่อการสอนหลายรูปแบบ และสามารถพัฒนาคุณภาพส่งผลให้ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ ให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนด

๓.๔ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพระโขนง มีการประชุมเครือข่ายกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายกรรมการครู และผู้ปกครอง เพื่อกำหนดนโยบาย การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการแก้ไขปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพัฒนาค่านิยม กระบวนการบูรณาการ ฯลฯ ก่อนเกิดภาคเรียนแรก อย่างน้อยปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง.

๔. ขั้นตอนปฏิบัติและผู้รับผิดชอบ

เป็นโครงการดำเนินการในปีการศึกษาโดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.เชิญคณะกรรมการเครือข่ายสถานศึกษาคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองคณะผู้บริหารและครูเข้าร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนประชุมหารือแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพระโขนง

๒. จัดทำโครงการฯ

/๓. จัดทำคำสั่ง

๓. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประกอบด้วยตัวแทนจากคณะกรรมการเครือข่าย ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

๔. ขออนุมัติโครงการ

- วิเคราะห์ภารกิจหลัก
- นำผลการวิเคราะห์ประชาสัมพันธ์เชิญชวนกำหนดกิจกรรม
- นำกิจกรรมมาแลกเปลี่ยน
- รวบรวมเผยแพร่องค์ความรู้
- รายงานผลผู้บริหารทราบ

๖ ขอบประมาณที่ต้องใช้และระยะเวลาดำเนินการ

ไม่ใช้งบประมาณของทางราชการ แต่ขอสนับสนุนจากคณะกรรมการเครือข่ายต่างๆหรือผู้ปกครองสำหรับเลี้ยงเครื่องดื่มและอาหารว่าง คณะกรรมการในการจัดประชุมปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง ต้นเดือนพฤษภาคมก่อนเปิดภาคเรียน

๗. แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยงจากการที่องค์กรยังไม่มีระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ (IT) ที่สมบูรณ์พัฒนาการของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการคิด ค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งต่อ พัฒนาการของอุตสาหกรรม สื่อสารมวลชนและโทรคมนาคม อาทิ การเปลี่ยนผ่านจากเทคโนโลยีอนาล็อก (Analog) มาเป็น เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital) การสื่อสารแบบไร้สาย (Wireless) ทำให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลถึงกันได้อย่างไร้ขีดจำกัด ซึ่งมี ผลต่อระบบ ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐาน ชุดมัลติมีเดีย และศูนย์การเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ มีและใช้ สื่อดิจิทัล เช่น E-Library , E-book, E-learning เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน เว็บไซต์เพื่อเป็นแหล่ง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ สู่สาธารณชน มีซอฟต์แวร์ที่มีลิขสิทธิ์เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการ ฝ่าย การศึกษาต้องประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพใกล้เคียงให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ

๒ .ความเสี่ยงจากการบริหารคณะกรรมการดำเนินงานที่ยัง ไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้ทันกาล มี ภาระงานรับผิดชอบมากท่ามกลางภาระงานนอกเหนือการสอนโรงเรียนจัดสรรบุคลากรทดแทนตามความเหมาะสม ผู้บริหารจะต้องเกลี้ยความรับผิดชอบให้ทั่วถึงกันและเหมาะสมกับความสามารถของครูแต่ละคนไม่ใช่มอบความรับผิดชอบ ให้กับครูเพียงไม่กี่คนที่ไว้วางใจ ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการแบ่งครูออกเป็นสองฝ่าย ภาวะผู้นำก็จะไม่มีวันเกิดขึ้น จะมีครูเพียง กลุ่มเดียวเท่านั้นที่แก้ปัญหาเป็น ครูอื่น ๆที่เหลือหากได้รับโอกาสทัดเทียมกัน เขาก็จะหาวิธีแก้ปัญหาด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่เขาคิดขึ้นอาจจะแปลกใหม่เกินความคาดหมายก็ได้ ครูประเภทหลังนี้ย่อมต้องการความช่วยเหลือจาก

ผู้บริหารและครูอื่น ๆ เมื่อเขาประสบความสำเร็จแม้เพียงครั้งเดียวเขาก็จะเกิดความภูมิใจ และเต็มใจช่วยเหลือ งานทุกเรื่อง เมื่อว่างจากการสอน

๘. แนวทางการประเมินผล

เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนต้องเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่างๆ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดของหลักสูตร และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาและการประเมินเพื่อการตัดสินผลการเรียน และสร้างให้ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อการเรียนรู้ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ สถานศึกษาโดยครูผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดหรืออาจให้นักเรียนร่วมกำหนดเกณฑ์ด้วยเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกัน ถ้าประเมินแล้วไม่ผ่านครูต้องหาวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การตัดสินผลการเรียนใช้ผลการประเมินระหว่างปีและปลายปีในระดับประถมศึกษา และผลการประเมินระหว่างภาคและปลายภาคในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนดการประเมินระดับชาติหรือการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นองค์การภายนอกที่ทำหน้าที่ทดสอบนักเรียนทุกคนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในช่วงใกล้จบการศึกษาตามหลักสูตรและกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ในระยะเริ่มแรกให้ใช้ผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในสัดส่วน ๘๐ : ๒๐ โดยอาจปรับสัดส่วนเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมในโอกาสต่อไป ทั้งนี้ให้สถานศึกษาดำเนินการ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จึงนับเป็นความรับผิดชอบ (Accountability) ของสถานศึกษาที่มีต่อคุณภาพผู้เรียนที่จบการศึกษาและสาธารณชน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาที่จะต้องได้มาจากการประเมินที่มีความหลากหลาย มีมาตรฐาน น่าเชื่อถือและโปร่งใส เพื่อเรียกความเชื่อมั่นของสังคมต่อระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้กลับคืนมาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับกรุงเทพมหานคร และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็น

/รายปี/รายภาค

รายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาว่า

ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับกรุงเทพมหานคร เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑.การตัดสินการให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- ๑.ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ๒ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๓ ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔ ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อยและสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นสถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับผลดีเยี่ยม และผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

ตารางการประเมินผล

ระดับ	งาน/กิจกรรม	การดำเนินงาน	ระยะเวลา	การประเมินผล	หมายเหตุ
๑.การประเมินระดับสถานศึกษา	ทดสอบปลายภาค	สถานศึกษาจัดแบบทดสอบเอง	ปลายภาคเรียนแรก เดือนกันยายน และภาคเรียนสอง มีนาคม		
๒.การประเมินระดับกรุงเทพมหานคร	ระหว่างภาค	สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร จัดแบบทดสอบ ป๓,ป๕ ให้สถานศึกษาดำเนินการ	ปลายเดือนกุมภาพันธ์		
๓.การประเมินระดับชาติ	ปลายภาคเรียนที่สอง	สำนักงานประเมินมาตรฐานจัดแบบทดสอบ ประถม ๖ มัธยม๓	เดือนต้นเดือนกุมภาพันธ์		

๑.๓ การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายอดิษฐ์ชัย ศิริไพล์	
วันเดือนปีเกิด	๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๘	อายุ ๕๘ ปี
ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตพระโขนง	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร	
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. ๒๕๔๗	ประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
	พ.ศ. ๒๕๔๖	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยบูรพา
	พ.ศ. ๒๕๒๔	ครุศาสตรบัณฑิต (พลานามัย) สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
	พ.ศ. ๒๕๑๘	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(ภาษาไทย)
	พ.ศ. ๒๕๑๖	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
	ตำแหน่งหน้าที่ในอดีต	
	พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๕๖	นักวิชาการศึกษา ๖ ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตยานนาวา
ประวัติการฝึกอบรม	พ.ศ.๒๕๓๐ – ๒๕๔๓	อาจารย์ ๒ ระดับ ๖ โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์
	พ.ศ. ๒๕๔๙	อบนักรับบริหารระดับต้น (ผบต)
การศึกษาดูงาน	พ.ศ.๒๕๕๑	ศึกษาดูงานสาธารณรัฐเกาหลี
	พ.ศ.๒๕๔๗	ดูงานสาธารณรัฐประชาชนจีน
	พ.ศ.๒๕๔๔	ดูงานประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย

